

'Fremtiden fødes i dag: Integration og infrastruktur' til at løfte verden op

Leder fra LaRouche PAC, 30. maj, 2017 – 1.-3. juni træder Skt. Petersborg Internationale Økonomiske Forum (SPIEF) sammen, under værtskab af den russiske præsident Vladimir Putin, der for to uger siden var æresgæst på Bælt & Vej Forum for Internationalt Samarbejde (BVF) i Beijing, og som netop i går i Paris førte strategiske forhandlinger med præsident Emmanuel Macron. I går gav TASS en forhåndsvisning af mødet i Skt. Petersborg, under titlen, »Fremtiden fødes i dag: Integration og infrastrukturprojekter i Eurasien«. Den rapporterer om den kendsgerning, at en opbygning af nationer nu er ved at komme sammen – EAEU (Eurasisk Økonomisk Union), SCO (Shanghai Samarbejdsorganisationen) og Bælt & Vej-initiativ (BVI), plus tre nationer i BRIKS – for at fremme storstilede projekter, der udføres ud fra et »globalt standpunkt«, til alles fordel. Der sættes fokus på specifikke projekter, såsom Vostochny Cosmodrome (Kosmodrom Øst), som Japan er interesseret i at deltage i; og den »Østlige Polygon« – det fjernøstlige program for forbundethed – konnektivitet – som involverer den Transsibiriske Jernbane, Baikal-Amur Hovedlinjen, regionale grænseovergange og havne.

Mødet i Skt. Petersborg er nu den optimistiske »nye norm« i Eurasien, ledet af Kina og Rusland; og billedet er ved at blive fyldt ud for andre dele af verden. I Afrika finder den storstilede åbning af Nairobi-Mombasa-jernbanen sted, hvis 480 km ses som den første strækning i den fremtidige, østafrikanske, længdegående jernbanekorridor. »At forbinde nationer og give mennesker fremgang«, lyder mottoet på den nye, kenyanske linjes lokomotiver.

Uvidende om denne kendsgerning om denne globale omgruppering

for udvikling – eller værre endnu, med had til den – er de politiske kræfter, der er sat i gang imod dens succes, og som for størstedelens vedkommende kommer fra den depraverede, britiske imperieflok. Der er et grelt misforhold mellem virkeligheden og så atlanticisternes forslag. Fra Europa kommer der fortsatte angreb mod præsident Trump og mod de amerikanske vælgere, der indsatte ham i embedet, og mod Trumps modstand mod 'grønt' folkemord og NATO-geopolitik. Mandag fortsatte kansler Angela Merkel i Berlin de bebrejdelser imod USA, som hun havde udtalt efter sidste uges G7-møde. I en tale på en konference for bæredygtig udvikling sagde hun, at hun fortsat er en »overbevist atlanticist«, og at man ikke kan stole på USA; »vi europæere må virkelig tage skæbnen i egne hænder«, især mht. klimapolitik. I dag krævede hun, at Europa er »pro-aktiv i internationale anliggender«. Den tyske udenrigsminister Sigmar Gabriel angreb Trumps »snæversynede« politikker, der har »svækket« Vesten og EU-interesser.

Her til morgen svarede Trump igen i et tweet, men sammenhængen går langt videre end til øje for øje. På spil står præsidentskabets eksistens, USA's integritet som nation, og om USA – meget snart – vil stille sig på linje med det nye paradigme, med Verdenslandbroen/Ny Silkevej. Faren og bestikkeligheden ved angrebene på Trump fremgår af en artikel i *Spiegel Online* fra 20. maj, »Tiden er inde til at komme af med Donald Trump«. Med en hysterisk tirade imod Trump (ingen moral, ingen mål, ingen strategi, ingen hjerne, osv.), gennemgår artiklen, hvordan man kan afsætte ham, med reference til det uhyggelige »Game of Thrones«. Artiklen opfordrer medierne til at »fortsætte med at sige det, som det er: Trump må fjernes fra Det Hvide Hus. Hurtigt. Han er til fare for verden«. Oversat betyder det, at man erkender, at et partnerskab mellem USA, Rusland og Kina er en dødbringende trussel mod Det britiske Imperium.

Sandheden er, at mennesker kan formås til at tænke og overvinde disse beskidte operationer, uanset, hvor uophørlige

og farlige, de måtte være. Vi har meget specialarbejde at udføre. En stor udfordring er sammenbruddet og nødsituationen i New York Citys transportsystem. Knap seks uger fra i dag truer massivt kaos, når nogle af toglinjerne mellem Manhattan og Long Island og New Jersey indskrænkes pga. hastereparationer. Dette sker i sammenhæng med, at hele metropolregionens infrastrukturbase er affældig. LaRouche Manhattan Projekt går frem på basis af en overordnet plan, sammenhæng og frem for alt et krav om national handling for en tilslutning til den globale omgruppering for en Ny Silkevej.

Diane Sare fra LaRouche PAC Politiske Komite har en artikel i det næste nummer af *EIR* (2. juni), der slutter således:

»New York City og de dermed sammenhængende områder har en høj tæthed af kapable mennesker, hvis der fandtes et forceret program for at uddanne dem. Det er de spørgsmål, som USA's befolkning omgående må overveje, og ikke, om Jared Kushner havde et møde med den russiske ambassadør (hvilket under alle omstændigheder sikkert ville have været en god idé).

LaRouches Fire Love angiver det nødvendige, forcerede programs medvirkende faktorer. Vi må nu samle en komite af eksperter, der kan udfylde detaljerne, og hermed transformere den måde, New Yorkere tænker på, mht. den aktuelle katastrofe. Husk, at, på kinesisk, er symbolet for krise og muligheder det samme.«

Foto: Kenyas præsident Uhuru Kenyatta indviede i dag, den 31. maj, officielt den 472 km lange jernbanestrækning med standardspor mellem havnebyen Mombasa ved det Indiske Ocean og Nairobi, hvor han kørte med Madaraka Expressens første, regulære afgang. (foto: www.railwaygazette.com)

Trump kapitulerer ikke til grøn fascisme i Taormina

27. maj, 2017 – »Seks mod én«: Sådan opsummerede Italiens premierminister Paolo Gentiloni, under den afsluttende pressekonference i Taormina, karakteriseringen af G7-diskussionen om klimapolitik. Traditionelt ville hver af G7-lederne holde en pressekonference, men denne gang aflyste både Trump og Merkel deres. Trump besluttede at holde en tale for amerikanske tropper på Sigonella-flybasen, alt imens Merkel briefede en gruppe tyske journalister.

»Vi har, og ikke kun i Taormina, ikke opdaget internationale politiske udviklinger i de seneste måneder, med udgangspunkt i valget af Trump«, sagde Gentiloni frimodigt. »Amerika er vores hovedallieret; det var det, det er det stadig, og vi må acceptere det amerikanske folks valg. Vi skjuler ikke denne uoverensstemmelse med USA; tværtimod, så kom det tydeligt frem under vore diskussioner. Men at diskutere er imidlertid altid gavnligt.«

Men, sagde Gentiloni, EU ville ikke desto mindre, ikke flytte sig »1 millimeter« fra klimapolitikken, der blev vedtaget i Paris. Det drejer sig især om Klimafonden. Uden klimafonden kan beslutningerne fra Paris ikke implementeres, forklarede Gentiloni.

Gentiloni blev spurgt om sin aktivisme før G7, med møder med verdensledere som Putin og Xi Jinping.

Gentiloni sagde, han ønskede at videreformidle deres synspunkter til G7.

Nogle lokale journalister spurgte polemisk, om han vil lægge de samme kræfter i at sikre, at Syditalien får moderne infrastrukturer (højhastigheds-jernbaner), som han gjorde med Taormina-topmødet (Taormina ligger på Sicilien). Han svarede

med at støtte forlængelsen af højhastigheds-jernbanen til Syditalien, men forpligtede sig ikke.

Gentiloni understregede også spørgsmålet om udvikling i Afrika og nævnte den udtørrende Tchad-sø og tilstedeværelsen af afrikanske ledere ved lørdagens samling, men nævnte ikke nogen løsning.

Foto: Præsident Trump holdt en tale for mandskabet og deres familier på den amerikanske flåde-flybase i Sigonella, Sicilien, den 27. maj, efter G7.

Kinas udenrigsminister: Bælt & Vej-initiativ er middel til industrialisering af Afrika

24. maj, 2017 – Under forløbet af sin rundrejse til fire afrikanske nationer – Mauretania, Kap Verde, Mali og Elfenbenskysten – understregede Kinas udenrigsminister Wang Yi, at Kina søger at styrke samarbejdet med afrikanske nationer inden for rammerne af Bælt & Vej-initiativet, rapporterer *Xinhua*.

Under en pressekonference den 22. maj i Abidjan, Elfenbenskysten, understregede Wang, at Afrika og Kina »kan kombinere de 10 største planer for samarbejde mellem Kina og Afrika, foreslået af Xi Jinping, med Bælt & Vej-initiativet« og få dem til at komplementere hinanden. *Xinhua* understregede, at Afrika er ivrig efter at gå bort fra metoden med »ensidig metode til vækst« med eksport af råmaterialer og opnå

økonomisk uafhængighed gennem industrialisering. Kina ses som den mest pålidelige partner til opnåelse af dette mål.

I sine bemærkninger understregede Wang, at Afrikas vækst også er afgørende for udviklingslandenes overordnede styrke, og dette er i både Kinas og Afrikas interesse. Han påpegede det mangeårige venskab mellem Kina og Afrika og betydningen af infrastrukturprojekter, som Kina var med til at bygge for årtier siden – Mauretaniens »venskabshavn«, bygget i 1980'erne, er et eksempel – og som stadig er i fuld drift. Det, der plejede at være kendt som »fattigdommens trekant« i det sydlige Mauretanien, er nu kendt som »håbets trekant«, takket være veje og anden infrastruktur, som Kina var med til at bygge.

I går præsenterede den kinesiske generaldirektør for det Kinesiske Udenrigsministeriums departement for planlægning af politik, Wang Yajun, i Addis Abeba i den Afrikanske Unions hovedkvarter, en bog om byggeriet af Tanzania-Zambia-jernbanen (TAZARA), med titlen, »Et monument for kinesisk-afrikansk venskab«, som blev indviet i 1976. En rapport på Folkerepublikken Kinas Statsråds webside bemærker, at TAZARA-projektet dækker et område på 1860 kilometer fra Dar es Salaam i Tanzania i øst og til New Kapiri Mposhi i det centrale Zambia i vest. Det kendes som »Frihedens jernbane« og »Venskabet jernbane« – færdigbygget på fem år og otte måneder.

Foto: En jernbanebro på TAZARA-jernbanestrækningen mellem Tanzania og Zambia.

Kina vil investere \$10 mia. i opførelse af teknologi-by i Tanger, Marokko

26. mrs., 2017 – Marokko har underskrevet en aftale med det kinesiske rumfartsselskab Haite om at bygge en industri- og teknologi-by til \$10 mia. i nærheden af Tanger. »Med navnet Mohammed VI Tanger-tek, til ære for Marokkos konge, bliver byen en 2.000 hektar stor udvikling, der kan rumme 300.000 mennesker, og med et mål for industri, der skaber 100.000 jobs«, rapporterer *Global Construction Review* i dag.

»Den planlagte teknologi-by bliver opdelt i zoner, der specialiserer i sektorer for rumfart, automobiler, telekommunikation og andre sektorer. Målet er at tiltrække så mange som 200 transnationale selskaber, af hvilke mange vil blive kinesiske, som er tiltrukket pga. Marokkos nærhed til de europæiske markeder. Der vil komme finansiering hen over de næste 10 år, som vil komme fra Haite, den marokkanske private bank BMCE og den marokkanske regering«, rapporterede *GCR*.

Marokkos minister for industri, Moulay Hafid El Alamy, der deltog ved underskrivelsesceremonien, sagde, »regeringens strategi var at efterligne Kina ved først at blive en industrimagt, før udviklingen af sine videnskabelige, teknologiske og finansielle sektorer, rapporterede det fransksprogede, marokkanske nyhedssite, *Lesiteinfo.com*«, skrev *GCR*.

Det er åbenlyst, at planen er, at Marokko skal være Kinas port til Nordafrika. »Mellem 2011 og 2015 steg de kinesiske, direkte udenlandske investeringer i Marokko med 195 %, med en stigning på 93 % alene mellem 2014 og 2015. Siden da er tingene blot fortsat med at accelerere. Den kinesiskbyggede, 952 meter lange Kong Muhammed VI-bro (der er en del af den 42

km lange, udvidede Rabat-ringmotorvej) blev åbnet i juli, og i november 2016 blev Kinas Chint Group Corp. valgt til at bygge et 170 MW solenergi-værk. Desuden mødtes marokkanske myndigheder med China Railway i december for at diskutere byggeriet af en multimilliard højhastigheds-jernbaneforbindelse mellem Marrakesh og Agadir, rapporterede *Global Risk Insights* i dag.

Foto: Rabat: Marokko har underskrevet en aftale med det kinesiske rumfartsselskab Haite om opførelse af en 'industriby' nær Tanger, som vil rumme henved 200 kinesiske selskaber.

Kina understreger betydning af jernbaneprojekter i Afrika

15. marts, 2017 – En hurtig udvikling af jernbanenettet er vigtigt, da det »kan være med til at forbedre økonomien, skabe jobs, og skatter vil bringe fordele i denne forbindelse. De fleste afrikanske lande hilser Kinas tilstedeværelse dér velkommen«, sagde talsmand for det Kinesiske Handelsministerium, Shen Danyang.

»Afrika udgør en vigtig del af jernbane-initiativet i 'Bælt & Vej'. Når vore teams først kommer til stedet, undersøger de området for vand, så lokalbefolkningen har vand. Dernæst bygger vi veje, fordi vi har brug for dem til jernbanebyggeriet; og for det tredje, så skaber vi jobs«, sagde Wang Mengshu fra Det Kinesiske Ingeniørakademi.

I begyndelsen af næste måned skal kinesiske entreprenører efter planen færdiggøre et 500 km langt jernbaneprojekt med standard skinneafstand i Kenya, der vil forbinde byen Mombasa

til landets hovedstad, Nairobi. I mellemtiden er en 700 km lang jernbanelinje i indlandsnationen Etiopien, der forbinder nationens hovedstad Addis Abeba med Djibouti på Afrikas østkyst, allerede færdig. Der er andre planer i gang for at bygge flere jernbanelinjer i Uganda, Tanzania og Rwanda.

»Afrika kan lære af vore erfaringer. De ser, at jernbaner kan styrke en økonomi. Nu ser vi alle afrikanske lande, der planlægger at bygge 7.000-8.000 km jernbaner. Det samme indså vi i Kina. Uanset, hvor stramt budgettet er, så kan vi afse nogle penge til vore jernbaner«, sagde Wang.

FN's Peter Thomson: Den Nye Silkevej er planetens eneste fremtid

13. mrs., 2017 – Den kinesiske præsident Xi Jinpings vision »er den eneste fremtid for denne planet«, sagde formand for FN's Generalforsamling, Peter Thomson fra Fiji, i et interview med *Xinhua*. Både Thomson og FN's generalsekretær, António Guterres, har lovet, at FN vil arbejde sammen med Kina for at fremme verdensfred og udvikling, og virkeliggøre målet med at opbygge et fællesskab for menneskehedens fælles fremtid.

Som et klart tegn på den voksende, globale anerkendelse af Xis signaturkoncept for menneskehedens udvikling, vedtog den 55. FN-kommission for Samfundsudvikling (CSocD) en resolution i februar, der kræver mere støtte til Afrikas økonomiske og sociale udvikling ved at omfavne ånden for at opbygge et menneskeligt fællesskab for en fælles fremtid. Philipp Charwath, formand for CSocD, sagde til *Xinhua*, at konceptet »grundlæggende set er en anerkendelse af, at vi alle er

afhængige af hinanden«.

Lovende strategiske forandringer – men Europas politikere er forblindede af geopolitik. Af Helga Zepp-LaRouche

11. februar, 2017 – Imellem de store magter USA, Kina, Rusland og Japan indgås der i øjeblikket, på basis af gensidige fordele, helt nye alliancer, der potentielt kan etablere et højere fornuftsplan og i realiteten indlede en ny æra i historien.

Men i Europa huer dette hverken de neokonservative og neoliberale eller de fleste af de venstreorienterede, og slet ikke de 'grønne', der alle på forskellig vis er så optaget af at hyperventilere over Trumps valgsejr, at de nærmest opfører sig, som om de var bedøvet, når det kommer til de store forandringer på den politiske verdensscene.

Selv sådanne tidligere, åbenlyse atlantisister som den tyske finansminister Wolfgang Schäuble ser, konfronteret med USA's nye præsident Trump, pludselig et håb i Kinas rolle – en nærmest kostelig ironi. Tilhængerne af den geopolitiske doktrin i Europa er stærkt ophidset. De forstår ikke længere verden. Pippi Langstrømpe-princippet, »To gange tre giver fire plus tre giver ni! Jeg laver verden, kvittevittevit, som jeg vil« – virker ikke længere. Chokket over den mislykkede, unipolære geopolitik kan på en måde sammenlignes med dengang,

Kopernikus' heliocentriske verdensbillede blev afløst af Johannes Keplers idé om et harmonisk og sammensat univers.

Mellem USA og Kina udvikler der sig nu et håb om et konstruktivt samarbejde, efter et brev fra Trump til Xi Jinping og en efterfølgende telefonsamtale, som Det Hvide Hus beskrev som »udførlig og yderst hjertelig«, og hvor Trump bekræftede USA's politik for Ét Kina. Med Trump-administrationen er der en mulighed for, at USA tager imod tilbuddet fra Kina om »en ny type af relationer mellem stormagterne«, og som blev bevidst ignoreret af Obama. Denne nye model for relationer bygger på, at man absolut anerkender den andens suverænitet, respekterer forskellige samfundssystemer og politiske systemer, ikke blander sig i hinandens indre anliggender og samarbejder om fælles interesser. Der består således ikke nødvendigvis nogen modsætning mellem Trumps »Amerika først!« og Xi Jinpings «kinesiske drøm».

Den japanske statsminister Shinzo Abes besøg i USA, hvor han blandt andet medbragte et tilbud om investeringer, der ville skabe 700.000 arbejdspladser inden for infrastruktur, står på ingen måde i modsætning til dette forbedrede amerikansk-kinesiske forhold. Abe henviste til Japans internationale ekspertise inden for moderne infrastrukturbyggeri og tilbød at bygge en magnettogslinje mellem Washington og New York, hvorved præsident Trump ville kunne nå fra Det Hvide Hus til Trump Tower på Manhattan på én time.

På et spørgsmål fra en japansk journalist, der antydede, at Trumps regering muligvis ikke ville beskytte Japan mod et »kinesisk angreb«, viste Trumps svar, at han ikke lod sig lokke ind i denne geopolitiske fælde, idet han svarede: »Jeg havde i går en meget, meget god samtale med Kinas præsident, som de fleste af jer ved. Det var en meget, meget hjertelig samtale. Jeg mener, vi er på vej til at komme rigtigt godt ud af det med hinanden. Og jeg tror, at det også vil være til stor fordel for Japan. Vi har samtaler med forskellige

repræsentanter fra Kina, og jeg mener, at det vil fungere rigtig godt for alle, for Kina, Japan, for USA og alle andre i området«. Desuden blev investeringer til en billion dollars bragt på banen mellem præsidenten for internethandelsfirmaet Alibaba, Jack Ma, og Trump, og der er stor interesse for yderligere investeringer i opbygningen af den amerikanske infrastruktur.

Oven i disse nye strategiske tiltag kommer, at den japanske statsminister Abe har til hensigt at besøge Rusland to gange i år, og at han sammen med præsident Putin har besluttet at indgå et nært samarbejde om økonomisk udvikling af Kurillerne, som Japan gør krav på. Med dette samarbejde, der også indbefatter omfangsrige japanske investeringer i det fjernøstlige Rusland, skal den gensidige tillid styrkes og forudsætningerne for underskrivelsen af en fredsaftale mellem de to lande skabes. Hertil hører intensivering af samarbejdet om produktion af olie og gas, byggeri af nye lufthavne og havne, modernisering af landbruget, bymæssig infrastruktur, opbygning af vandledninger og kanaler såvel som opførelse af medicinske centre.

Trump-administrationen understregede på sin side, at den ikke havde noget imod et voksende samarbejde mellem Japan og Rusland, men havde fuld forståelse for, at de to nabolande ville forbedre deres bilaterale relationer.

Også Trumps meddelelse om, at han ville basere forholdet mellem USA og Rusland på et godt samarbejde, finder god genklang fra russisk side. I et interview med Isvestiya gav udenrigsminister Lavrov udtryk for forhåbninger om, at opbygningen af et konstruktivt forhold til gavn for begge ville vise sig meget nyttigt, både for den russiske og den amerikanske befolkning, og desuden have en positiv indflydelse på hele verden.

Den russiske ambassadør i Kina, Andrej Denisov, bekendtgjorde samtidig, at præsident Putin vil deltage i det store topmøde

om Bælt-og-Vej-initiativet, som Kina afholder i Beijing i maj måned. Kina er, med stor intensitet, i færd med at forberede dette topmøde, der skal konsolidere den Nye Silkevejspolitik. Medlem af Statsrådet Yang Jischi understregede over for *China Daily*, at der allerede var tyve statsoverhoveder, der havde meddelt deres deltagelse, heriblandt, iflg. professor Wang Yiwei, som er forfatter til en bog om Den nye Silkevej, også præsident Trump – et besøg, som Kina ser frem til med store forventninger.

I samme grad, som de store asiatiske stater og USA overvinder de tidligere geopolitiske konflikter, øges mulighederne for, at også de områder i verden, der tidligere var skueplads for stedfortræderkonflikter, får positive perspektiver for fremtiden. Således påpegede Tim Collard i *China.org.cn*, at, med Kinas fremvækst som global, økonomisk magt, understøttet af AIIB og Bælt-og-Vej-initiativet, steg også Kinas beredvillighed til f.eks. at engagere sig økonomisk i Mellemøsten og det øvrige Sydvestasien. Dermed vil der kunne skabes en helt ny dynamik i området.

Selv *New York Times* så sig nødsaget til undtagelsesvis at offentliggøre en objektiv og positiv artikel med overskriften, »Glade afrikanere går på skinnerne med kinesisk hjælp«, hvor ikke blot den nyåbnede jernbanestrækning fra Djibouti til Addis Abeba, som Kina har bygget og finansieret, beskrives, men også de forskellige projekter i Afrika, hvor Kina investerer omkring 50 milliarder årligt. Denne strækning, der skal være første del af den længe ønskede trans-afrikanske linje fra det Indiske Ocean til Atlanterhavet, har allerede ændret hele dynamikken, siger Abubaker Omar Hadi, leder af havnen i Djibouti. Kina har en vision.

Sådan som det ser ud nu, er det kun Horst Seehofer, CSU's præsident i Bayern, der fornemmer de nye strømninger. Han tilstræber ifølge medierne at få et møde med Trump og har desuden planer om et besøg hos Putin. Forbundskansler Merkel derimod synes at ville med på rollen som forsvarer af »Det

frie Vesten« og udtalte for nylig, sammen med den polske ministerpræsident Szydlo, at hun var imod en lempelse af sanktionerne mod Rusland. Berlinregeringens understøttelse af regimet i Kiev er en skandale. Desværre er det intet tegn på, at repræsentanten for EU-etablissermentet og SPD's kanslerkandidat, Martin Schulz, med hensyn til sit geopolitiske standpunkt over for Rusland og Kina, udgør et alternativ til Merkel.

BüSo (Bürgerrechtsbewegung Solidarität, det tyske, politiske parti, som Zepp-LaRouche er formand for) vil i valgkampen til Forbundsdagen sætte alt ind på at påpege de enorme muligheder, der for Tyskland ligger i et samarbejde med USA, Rusland, Kina, Japan og mange andre stater, frem for alt i den økonomiske opbygning af Sydvestasien og Afrika. Der frembyder sig i øjeblikket en fantastisk chance for Tyskland for at formulere en udenrigspolitik, der både er i Tysklands egeninteresse, såvel som også i overensstemmelse med det, Xi Jinping kalder »et skæbnefællesskab for menneskeheds fremtid«. For tysk opfindsomhed, ingeniørkunst og middelstandens produktivitet er lige netop det, som opbygningen af verden behøver, og Tysklands deltagelse i den Nye Silkevejs projekter og det internationale, videnskabelige samarbejde vil også betragteligt forbedre beskæftigelsen her i landet. Det vil sige: væk fra lavtlønsjob og uproduktivt arbejde og hen imod højt kvalificerede og produktive arbejdspladser, og dermed en højere levestandard for alle.

Eftersom man ved hyperventilation indånder for meget ilt og udånder for meget kuldioxid, bør alle de, der gør CO₂-udslippet ansvarligt for klimaforandringerne, hidse sig ned og se på Trump, Kina og Rusland uden geopolitiske briller.

Foto: Japans statsminister Shinzo Abe med USA's præsident Donald Trump i Det Hvide Hus. Abe medbragte en pakke, der kunne betyde store investeringer i amerikansk infrastruktur – en af de ting, Trump under valgkampen sagde, han ville investere store summer i – og et perspektiv, der kunne skabe

700.000 amerikanske, produktive jobs.

Ghana lægger grunden til sit kernekraftprogram

19. januar, 2017 – Et team af forskere og kernekrafteksperter er på et otte-dages IAEA-besøg i Ghana for at overvåge første fase af dette lands udviklingsprogram for kernekraft. Dette sker hovedsagligt for at sikre, at regler, manpower, sikkerhedsprotokoller og love er på plads. Generaldirektør for Ghanas Planlægningskommission for National Udvikling, dr. Nii Moi Thompson, sagde, at det var vigtigt at huske, at kernekraft ikke er noget nyt i landet, rapporterede graphic.com den 17. januar. Han sagde, at Ghanas første præsident, dr. Kwame Nkrumah, initierede programmet i 1960'erne, da præsident Kennedy aktivt promoverede udviklingen af kernekraft for nye, afrikanske nationer. »På en vis måde«, sagde Thompson, »er formålet med dette møde i dag og alt andet, der kulminerer i det, ikke nyt. Vi kræver ganske enkelt det tilbage, som vi opgav for mange år siden.«

Foto: Ghanas præsident Kwame Nkrumah og præsident John F. Kennedy under en pressekonference i Det Hvide Hus den 8. marts, 1961.

(I februar 1966, mens han var på statsbesøg i Nordvietnam og Kina, blev Nkrumahs regering væltet af et militærkup.)

Afrikanske ledere instruerer Tyskland i det nye paradigme

8. dec., 2016 – Under sin åbning af det fjerde Tysk-afrikanske Infrastrukturforum i Hamborg den 5.-6. dec., henviste præsidenten for Afrika-Verein der Deutschen Wirtschaft (Tysk økonomis Afrika-forening), dr. Kannengeisser, til en overskrift, der for nylig forekom i *Die Zeit*, »Forbundsregeringen opdager Afrika«. For de af os, der allerede er involveret i Afrika, sagde han, lyder dette måske ironisk; men der er imidlertid noget on snakken.

Det, der blev åbenbart i løbet af konferencens første dag, er, at det Afrika, som tyske foretagender tror, de kender, er i færd med at undergå det samme paradigmeskifte, som finder sted i resten af verden. Mange af talerne fra Afrika gav udtryk for dyb bekymring over, at deres »partnere« i lokalet ikke er sig disse forandringer bevidst.

Det kom klarest til udtryk gennem Christian Eddy Avellin, direktøren for Madagascars hovedhavn. »Verden er under forandring«, sagde han. »Kina og Indien vokser frem. Japan holder sin plads i verden. I de seneste 25 år burde I i Europa have tænkt mere på Afrika ... Virkeligheden er den, at verdensøkonomien er ved at skifte til Asien. Kina handler med Afrika og Sydamerika. I må se på Syd-Syd-relationer.« Han konkluderede denne del af sin fremlæggelse ved at tilføje, »Europa vil blive marginaliseret, med mindre det anerkender dette og bliver involveret.«

Hans kommentarer åbnede for en sand spærreild af kritik, der omfattede klager over de høje rentesatser, som de europæiske banker opkræver; den påtvungne betingelsespolitik som forudsætning for lån; samt arrogance – der typificeredes af mødelederen, der blev ved med at spørge til private partnerskaber, understregede nødvendigheden af privatisering

og kritiserede kvaliteten af kinesiske varer og teknologi.

»Hvis I ønsker at komme, skal I være velkommen, men lad være med at fortælle os, hvad vi skal gøre«, sagde Ali Guelleh Aboukar, en rådgiver til regeringen i Djibouti, med ansvar for investeringer.

En repræsentant for *EIR* og LaRouche-bevægelsen intervenserede: »Lad os gøre os klart, hvad det er, der bliver sagt: Der eksisterer et nyt paradigme.« Idet han beskrev BRIKS og AIIB, den Nye Silkevej og Kinas orientering mod videnskab, sagde han: »Dette er fremtiden. Samtidig accelererer oprøret i det transatlantiske område, med BREXIT og Trumps valgsejr.«

Dette udløste yderligere udtalelser fra afrikanske regeringsfolk. »Mens I tyskere beklager jer, så venter vi på investeringer. Vi har oplevet mange års krig og udplyndring. Alt skal bygges op. Vi har brug for infrastruktur. Vore vestlige partnere ønsker privilegerede partnerskaber, men det er ikke længere muligt.«

Avellin gentog: »Verden er under forandring; vi vil ikke længere acceptere diktatur fra IMF og Verdensbanken.« Han sagde, »Kineserne er der, og de hjælper.« Han blev bakket op af en repræsentant fra den namibiske regering, der sagde, at der finder noget nyt sted i det sydlige Afrika, med samarbejde, og ikke konkurrence, mellem nationer.

Man diskutere flere salg af rapporten, »Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen«, ved arrangementets slutning. Flere afrikanere bemærkede med hensyn til rapportens afsnit om kernekraft i Afrika, at dette, og ikke »grønne« teknologier, er deres fremtid.

Første afrikanske Silkevejs-Bank skabt

18. nov., 2016 – En aftale om den første, udenlandske, kommercielle bank, etableret under Kinas Ét bælte, én vej-initiativ (OBOR), blev underskrevet i Djibouti den 16. nov. Aftalen om samarbejde om den Internationale Silkevejs-Bank (SRIB) blev underskrevet af Djiboutis finansminister og repræsentanter fra det kinesiske handels- og IT-firma IZP Group og det statsejede China Merchants Group, og kommer efter den første aftale om foretagendet i Beijing i juli måned.

Denne aftale er den første, der bekræfter fordelingen af kapital internt i banken og den første afrikanske bank, som en kinesisk virksomhed har fået licens til. Djiboutis Finansministerium og IZP Group tager hhv. 25 %, mens Silkevejs e-købmænd – et fælles foretagende mellem China Merchant Group og IZP – vil få 20 % 's kontrol.

Præsidenten for SRIB og finansminister for Djibouti, Ilyas Moussa Dawaleh, sagde, at SRIB vil yde favorable finansprodukter [sic] og tjenesteydelser til foretagender i Djibouti og i udlandet, især dem i Kina, og tilføjede, at han håber at »gøre banken til den største bank for udstedelse af kort i Østafrika i løbet af fem år«.

Afrika savner grundlæggende infrastruktur.

Et interview med Helga Zepp-LaRouche

Helga Zepp-LaRouche besvarede den 6. maj spørgsmål fra det camerounske tidsskrift "Intégration's" korrespondent i New York, Celestin Ngoa Balla, der havde deltaget i Schiller-instituttets konference i New York den 7. april.

Intégration: De har lige arrangeret en konference i New York. Hvad drejede den sig om? Hvad blev der sagt? Og hvad skal vi forvente som det næste?

Helga Zepp-LaRouche: I Midtpunktet for denne konference i New York stod krigsfaren, de fantastiske gennembrud under udbygningen af Den nye Silkevej i forskellige lande, fremtidens videnskab og dialog mellem kulturerne. Det bedste er at kikke ind på vore internetsider og selv se det. (www.schillerinstitute.org, newparadigm.schillerinstitute.com). Og vi vil fortsætte med at arrangere flere af den slags konferencer.

Intégration: De holder foredrag over hele verden, men ikke i Afrika eller Cameroun. Hvornår kommer de og besøger os?

Zepp-LaRouche: Jeg har allerede deltaget i konferencer i Khartoum (Sudan) og Abuja (Nigeria), og jeg har arbejdet siden begyndelsen af 1970'erne på et udviklingsprogram for Afrika. Det skyldes altså ikke mangel på interesse, men på lejlighed.

Intégration: Hvorfor prøver De at fremme en ny økonomisk verdensorden?

Zepp-LaRouche: Fordi den nuværende verdensorden, der almindeligvis kaldes 'globalisering', er fuldstændigt bankerot – finansielt såvel som moralsk. Nødvendigheden af en ny, retfærdig økonomisk orden er endnu mere påtrængende i dag, end den var for 50 år siden, da den blokfræ bevægelse krævede en

ny økonomisk verdensorden. Den store humanitære krise, der kommer til udtryk ved, at mange millioner mennesker nu om dage flygter fra krig, sult og fattigdom i Sydvestasien og Afrika og sætter deres liv på spil for at forsøge at komme til et Europa, der lukker sine grænser, er en sønderlemmende dom over alle dem, der prøver at opretholde et system, der kun gavner nogle få og skader milliarder af mennesker. Menneskeheden er ankommen til en skillevej, hvor vi enten finder et nyt mønster, der tager hensyn til alle de menneskers interesser, der lever på denne planet, eller hvor vi styrter endnu dybere ind i en mørk tidsalder eller sågar en tredje verdenskrig.

Intégration: Har den internationale konference om korrupsion ikke givet nogle retningslinjer for denne nye økonomiske verdensorden?

Zepp-LaRouche: Jeg kan ikke se, at denne konference har udrettet noget i praksis, der kan ændre noget ved det nuværende systems korrupsion. Tænk bare på den uhyre mængde af forbrydelser, som det transatlantiske finanssystem er delagtigt i, sådan som de såkaldte 'Panama Papers' afslører det, hvor bankerne systematisk har arrangeret skatteunddragelse og andre illegale aktiviteter, hvad der kun er toppen af isbjerget; eller manipulationerne med LIBOR-renten, hvor folk bedroges for trecifrede milliardbeløb; eller bankernes hvidvaskning af penge, som for eksempel HSBC. Så disse retningslinjer er indtil videre blot tomme ord.

Intégration: Tror De, at vi kan forvente regimeskift i flere lande, især i Afrika, hvor man har dette fænomen med 'præsidenter på livstid', der kan sno sig uden om ethvert tilløb til demokrati?

Zepp-LaRouche: Tragedien er, at mange statsmænd i Afrika, der har sloges for almenvellet, er blevet myrdede og erstattede af stikirenddrenge for det koloniale system, som stadig eksisterer, for eksempel i form af de økonomiske fondes kreditbetingelser. I sin bog 'Confessions of an economic

hitman' beskriver John Perkins rigtigt godt, hvordan dette system arbejder helt op til i dag. Og man bør også huske på, at velklingende ord som 'demokrati' og 'menneskerettigheder' ofte bruges som synonyme for udenlandske indgreb for at bringe sådanne folk til magten, der tjener det transatlantiske finanssystem.

Intégration: Camerouns statschef Paul Biya har ofte krævet en marshallplan for Afrika. Tror De, at det er nødvendigt og muligt?

Zepp-LaRouche: Absolut! Det er mere end nødvendigt i betragtning af den ekstreme fattigdom i mange regioner og lande i Afrika. Og det er en realistisk mulighed for den nære fremtid. Kina er begyndt at bygge Den nye Silkevej og Den maritime Silkevej, som allerede mere end 60 lande arbejder med på. Min organisation, Schiller-instituttet, har udarbejdet et 370 sider langt studium over, hvordan Den nye Silkevej bliver til en verdenslandbro, og den indeholder et stort afsnit om afgørende udviklingsprojekter i Afrika, der vil forvandle situationen fuldstændigt. Det er først og fremmest store infrastrukturprojekter, som er en ufravigelig forudsætning for udvikling af landbruget og økonomien, men også vandprojekter, energiproduktion og -fordeling og nye byer.

Dog vil jeg ikke kalde dette for en 'marshallplan', for forlængelsen af De nye Silkevej til Afrika bør ikke have nogen bismag af Den kolde Krig, men udgøre et win-win-perspektiv for samtlige deltagere.

Intégration: Den internationale presse har givet Dem tilnavnet 'Silkevejskvinden'. Hvad er grunden for dette tilnavn, og nøjagtigt hvad er dette silkevejsinitiativ?

Zepp-LaRouche: Jeg tror, jeg har fået dette øgenavn, fordi jeg i 25 år har arbejdet for Den nye Silkevej. For det var det, min ægte mand og jeg foreslog, da Sovjetunionen brød sammen i 1991. Dengang kaldte vi det for Den eurasiske Landbro eller Den nye Silkevej, og det var et forslag, der skulle forbinde

Europas og Asiens befolknings- og industricentre med hinanden gennem udviklingskorridorer og derved åbne det eurasiske kontinents indelukkede områder. Vi har siden da bogstaveligt talt arrangeret hundreder af konferencer og seminarer i hele verden om dette emne.

Den gode nyhed er, at Kinas præsident Xi Jinping i 2013 udnævnte Den nye Silkevej til Kinas officielle politik, der i den antikke silkevejs tradition skal forbinde folkene med hinanden gennem udveksling af varer, teknologi, kultur og ideer. I løbet af de to et halvt år siden da har projektet opnået et enormt tempo, og det er for tiden det eneste positive aspekt på planeten.

Intégration: Vi må spørge Dem: Hvad betyder initiativet med Den nye Silkevej for Afrika, eller hvilket bidrag kan Afrika yde til silkevejs-initiativet?

Zepp-LaRouche: Når man kikker på et kort over Afrika, kan man se, at den grundlæggende infrastruktur mangler. De få jernbanelinjer og veje er ikke meget bedre end i kolonitiden, hvor de kun tjente til udplyndring af råstoffer.

I det væsentlige vil det altså betyde opførsel af integrerede højhastighedsbaner, motorveje, vandkanaler, men også investeringer i fremskreden teknologi og uddannelse. Det vil ikke blot overvinde fattigdom, sult og sygdomme på meget kort tid, men også frembringe et spring til den mest moderne teknologi og gøre det muligt at lære af den kinesiske økonomiske model, der i de sidste 25 år har frembragt dette bemærkelsesværdige økonomiske mirakel.

Denne model hviler netop på den samme økonomiske model, der også var grundlaget for den tyske økonomiske model i efterkrigsårene. I princippet kan denne model anvendes overalt, når man fremmer den bedst mulige uddannelse af befolkningen og kreativiteten.

Afrika kan anvende sin enorme menneskelige kapital til gavn for hele menneskehedens udvikling. Jo flere mennesker, der studerer projekterne og tankegangen bag Den nye Silkevej, des

hurtigere kan den sættes på programmet. I nogle lande er der allerede studiegrupper, der mødes én eller to gange om ugen for at studere teorien bag den fysiske økonomi, der går tilbage til Gottfried Wilhelm Leibniz og videreudvikledes af min mand Lyndon LaRouche.

Intégration: Hvorfor advarer de hele tiden om, at en tredje verdenskrig truer? Hvem ville have gavn af en sådan katastrofe?

Zepp-LaRouche: Som enhver let kan erkende, bedriver De forenede stater og NATO for tiden en indkredsningsspolitik over for Rusland og Kina, der har nået et meget farligt punkt. Grunden til det er, at det transatlantiske finanssystem er fuldkomment bankerot, og at nogle oligarkiske kredse ser deres magt truet af Kinas fremvækst.

Ingen vil få gavn af det. En tredje verdenskrig med termonukleare våben vil føre til menneskeartens udslettelse.

Intégration: Og som middel mod dette foreslår De det, som De kalder for en 'kulturel og videnskabelig renæssance'?

Zepp-LaRouche: Nuvel, man har også brug for et nyt finanssystem til at erstatte det nuværende, bankerotte system med et kreditsystem, med en Glass-Steagall-bankopdeling, sådan som Franklin Roosevelt indførte den.

Men den nye økonomiske orden vil kun virke, hvis det lykkes os at forandre den nuværende ondartede og hæslige kultur, der præger menneskenes tankegang i en meget destruktiv retning.

Vi må genoplive de bedste traditioner i alle kulturer og så føre en dialog mellem de bedste produkter fra alle civilisationer og kulturer. På den måde vil menneskene atter kunne begynde at lære af hinanden. Chauvinisme og fremmedhad vil forsvinde, og gennem denne genoplivning vil jorden så være gjort rede til skabelsen af en ny renæssance.

Intégration: Hvordan vil denne videnskabelige og kulturelle renæssance udtrykke sig? Hvilken rolle spiller Afrika her?

Zepp-LaRouche: Der er ganske tydelige pionerområder inden for videnskaben, der vil føre til en helt ny platform for den videnskabelige aktivitet. Et sådant felt er udforskningen af kernefusion. Der er gennembrud lige på trapperne, både hos Stellarator-modellen i Greifswald i Tyskland – hvor det i februar lykkedes for videnskabsmændene at opretholde et flere millioner grader varmt plasma i en tiendedel sekund. Og målet er inden 2020 at kunne opnå et stabilt plasma i 30 minutter, der er meget varmere end vor sol – og et nyt gennembrud er også på vej i en anden reaktortype i Kina, den eksperimentelt fremskredne superledende Tokamak (Experimental Advanced Superconducting Tokamak EAST) i instituttet for fysik i Hefei. En videnskab på fusionens grundlag vil betyde energi- og råstofsikkerhed for hele menneskeheden. Et andet område er udforskningen af verdensrummet og rumfarten.

En kulturel renæssance betyder, at samfundet endelig bliver menneskeligt igen, hvilket i fortiden kun har været tilfældet i korte perioder: Gupta-perioden i Indien, bestemte dynastier i Kina som Song-dynastiet, Abbasidernes tidsalder i Den arabiske Verden, den italienske renæssance, den gyldne tidsalder i Timbuktu eller den tyske klassiske tid. En ny renæssance vil betyde, at denne tænkemåde bliver målestokken og grundlaget for nye gennembrud af kreativitet inden for alle områder af videnskaben og kulturen.

Anmærkning

1. Interviewet gennemførtes på engelsk og udkom den 16. maj i fransk oversættelse i *Intégration*.

Se:

<http://www.journalintegration.com/index.php/dossier/item/477-h-elga-zepp-larouche-en-regardant-la-carte-de-l-afrique-on-observe-un-manque-flagrant-d-infrastructures-essentielles>

Afrikanske ledere: Kina koloniserer ikke, ligesom Vesten

7. december 2015 – Avisen Xinhuas dækning af Xi Jinpings historiske Afrikaturne i denne måned inkluderer nogle ting, som den vestlige dækning har udeladt – nemlig, at afrikanske ledere, ud over at være taknemlige for Kinas løfte om en 60 mia. dollar stor investering hen over de næste tre år, også understregede, at Kina, ulig de vestlige kolonimagter, ikke opstiller betingelser og politiske begrænsninger over for de afrikanske nationer, men seriøst har opbygning af nationer til formål.

Xi sagde i sin hovedtale på Forum for Samarbejde mellem Kina og Afrika (FOCAC) i Sydafrika i sidste uge: »Kina er af den stærke overbevisning, at Afrika tilhører det afrikanske folk, og at afrikanske anliggender bør besluttes af det afrikanske folk.«

Adji Ayassor, statslig minister i det Togos Ministerium for Planlægning af Økonomi, Finans og Udvikling, sagde fredag til Xinhua, at den kinesiske præsidents hovedtale sagde »sandheden om samarbejdet mellem Kina og Afrika«. I modstrid med det, som nogle i Vesten hævder, så er Kina »ikke i færd med at kolonisere Afrika«, sagde han. »Vi mener, det er den bedste måde at udvikle Afrika på ... Det (Kina) følger en ægte kurs for udvikling i Afrika. Det er et ægte samarbejde.«

Zimbabwes præsident Robert Mugabe, der i øjeblikket også indtager formandsposten, der går på omgang, for Den afrikanske Union (AU), takkede i sin tale ved åbningsceremonien Kina for sin »betingelsesløse støtte« til Afrika og angreb aktioner fra vestens side, der har kørt fremskridt i Afrika af sporet. »Kina har aldrig forsøgt at kolonisere os, og alt imens visse

med henblik på at forringe har fremført, at vores samarbejde med Beijing kun skulle være drevet af handelsinteresser, så stemmer kendsgerningerne på jorden ikke overens med en så forvrænget anskuelse«, sagde Mugabe.

Kenyas præsident Uhuru Kenyatta sagde til reportere den 5. dec., at »den opfattelse, at Kina er den nye koloniherre, er en total misrepræsentation af Beijings aktiviteter her i Afrika ... Opnåelse af gensidig gavn er grundlaget for samarbejdet mellem Kina og Afrika. Jeg tror ikke, man kan kalde en partner, der hjælper os med at bekæmpe fattigdom og andre udviklingsmæssige udfordringer, for en kolonimagt.« Kenyatta sagde, at det, Kina gør i Afrika, er det, som koloniherrerne ikke gjorde i fortiden, nemlig at hjælpe Afrika ud af fattigdom. »Kina er parat til at med vores udvikling og imødekomme vore socioøkonomiske mål, uden at påtvinge os sin egen dagsorden. Dette er et fremragende aspekt ved vores samarbejde med Kina.«

Foto: Kenyas præsident Uhuru Kenyatta.

Afrikanske eksperter hylder Xi Jinpings perspektivplan for en 'ny afrikansk æra'

5. december, 2015 – Den kinesiske præsident Xi Jinping, der nu afslutter sit højt priste Afrika-besøg, har i betydelig grad opgraderet det kinesisk-afrikanske forhold til at være "en vidtgående strategisk forbindelse" og fremlagt en omfattende strategi for afrikansk industrialisering. 'Hvirvelvinden' af

en rundrejse, som den kinesiske præsident har foretaget – hans andet præsidentbesøg i Afrika – huer næppe iagttagerne i det Hvide Hus' Afrikakontor. I sin tale til det Kinesisk-Afrikanske Samarbejdsforum (FOCAC) d. 4. december understregede Xi den fundamentale betydning af at reducere fattigdom. "Fattigdom er den underliggende årsag til kaos", sagde han.

"Og udvikling er nøglen til at løse alle problemer." Han bemærkede, at den nuværende situation åbner for enorme muligheder for udvikling, men også farer, der må konfronteres, inklusiv terrorisme, miljøforringelser og hegemonisme.

Besøget har skabt en kolossal følelse af optimisme blandt afrikaeksperter. "Kinas strategier for udvikling og samarbejde har hjulpet det afrikanske kontinent med at skabe en ganske hurtig, synlig og betydelig økonomisk og social omstilling", sagde professor Gerishon Ikiara, meddirektør ved Nairobi Universitetets Institut for Diplomati og Internationale Studier i Kenya. "For tyve år siden indgik Kinas samarbejde med Afrika om industriel kapacitet dårligt nok i internationale diskussioner. I og med, at afrikanske lande nu betragter Kina som den mest velegnede partner i deres nationale industrialisering og andre udviklingsprogrammer, har denne situation imidlertid ændret sig radikalt", sagde Ikiara.

"Det er mislykkedes for Afrika opnå en meningsfuld udvikling inden for vareproduktion i de seneste årtier", sagde Fay Chung, en afrikansk lærd i Zimbabwe af kinesisk herkomst", men nu er der kæmpe store muligheder for et industrielt samarbejde mellem de to parter, såvel som tilstrækkeligt rum for yderligere udvikling."

Da Forum for Kinesisk-Afrikansk Samarbejde blev etableret i år 2000, var handelsvolumenet mellem Kina og Afrika \$10 mia. Nu er Kina blevet kontinentets største handelspartner, med et tovejs handelsvolumen, der i henhold til Kinas Handelsministerium forventes at nå \$300 mia. i 2015. Men

kursen fokuserer nu klart på infrastruktur, i særdeleshed transport og "kapacitetsopbygning". Kina vil uddanne 200.000 afrikanere til kvalificeret teknisk personale i Afrika og vil give teknisk uddannelse til 40.000 afrikanere, der bringes til Kina for oplæring.

Alt imens præsident Xi, og senest udenrigsminister Wang Yi, har fremhævet behovet for skabelsen af et stærkt grundlag for Afrikas industrialisering, så vil kinesiske investeringer også blive rettet mod en stigende landbrugsproduktion og -produktivitet, med fokus på storlandbrug, oplagring og forarbejdning af korn og dyrehold. Kina vil starte landbrugsprojekter i 100 afrikanske landsbyer og vil sende 30 hold kinesiske landbrugseksperter til at hjælpe med programmerne.

For at fremme den kulturelle udveksling – en af de fem vigtige "grundpiller", som den kinesiske præsident har anført som grundlæggende for det forstærkede forhold – vil Kina bygge fem kulturcentre, introducere TV-udsendelser via satellit i landsbyer og bringe 900 afrikanske, akademiske lærere til Kina. Kina vil også udvide antallet af direkte flyforbindelser mellem Kina og afrikanske byer, for at forøge kulturel udveksling og turisme.

Xi Jinping indgår store

investeringsaftaler med Sydafrika og Zimbabwe

3. december, 2015 – Xi Jinping er i Sydafrika, hvor han og hans stab har underskrevet 26 aftaler til en samlet værdi af \$6.5 mia. med præsident Jacob Zuma og afrikanske virksomheder. BD-Live rapporterer fra Sydafrika, at handelsaftalerne omfatter:

China Industrial Development Corporation og Beijing Auto Works underskrev en kontrakt til \$835 mio., den største af aftalerne, om at bygge en bilfabrik i Sydafrika, hvis produkter skal sælges til andre afrikanske lande. Den forventes at skabe 2.500 direkte og 7.500 indirekte jobs.

- China Development Bank tilvejebringer en lånefacilitet på \$500 mio. til det sydafrikanske elektricitetselskab, Eskom, til understøttelse af forsyningsselskabets infrastrukturplan.
- Transnet sikrede en \$2.5mia. finansieringsgaranti fra China Export Credit Insurance Corporation, oven i et tidligere \$2.5mia. bilateralt lån fra China Development Bank, til finansiering af jernbane-, havne- og pipeline-projekter. China North Rail og China South Rail vandt sidste år en kontrakt om at bygge mere end halvdelen af 1064 lokomotiver på Transnets anskaffelsesprogram.

I morgen holder Xi åbningstalen ved det andet topmøde i Forum for Kina-Afrika Samarbejde (FOCAC), der finder sted 4.-5. december i Johannesburg, Sydafrika. Den forudgående FOCAC konference fandt sted i Beijing i 2006. Efter den første fandt sted i år 2000 i Beijing med præsident Jiang Zemin, har der siden været afholdt en FOCAC ministeriel konference hvert tredje år. FOCAC-topmøderne og -konferencerne har fokuseret på fortsat forbedring af samarbejdet mellem Kina og Afrika, et samarbejde, der i mellemtiden er vokset hurtigt.

Efter at have tilbragt en dag ved COP21 konferencen, blev Xi hilst varmt velkommen i Zimbabwe, hvor han mødtes med præsident Mugabe, og underskrev flere aftaler om infrastruktur, finansiering og kultur. I en artikel af Xi publiceret i *Zimbabwe Herald*, stod der, at de tætte bånd mellem Kina og Zimbabwe er en hjørnesteen i Kinas udenrigspolitik. Kinesiske investeringer i Zimbabwe er steget hurtigt, fra \$600 mio. i 2013 til bilateral handel for \$1.24 mia. i 2014.

Det kinesiske engagement i afrikansk udvikling, som demonstreredes ved Xis besøg i Zimbabwe og Sydafrika, viser, at historierne i den vestlige presse om en forestående negativ indvirkning på Kinesisk udviklingsbistand grundet en afmatning i Kinas vækstrater, endnu ikke har berørt Kinas engagement i Afrika.

Foto: Zimbabwes Robert Mugabe hilser Kinas Xi Jinping velkommen.

Xi Jinping: Kinesisk-afrikansk udviklings samarbejde er en

win-win strategi

4. december 2015 – I sin åbningstale til topmødet for statsoverhoveder ved det andet Kinesisk-Afrikanske Samarbejdsforum (FOCAC), der begyndte i dag i Johannesburg, Sydafrika, annoncerede præsident Xi Jinping en pakke til \$60 mia. i udviklingsbistand og hjælp til Afrika fordelt på ti forskellige programmer over de næste tre år. Topmødets tema, der på forhånd var godkendt af Xi og værten, den sydafrikanske præsident Jacob Zuma, er opbygning af relationer mellem Afrika og Kina, baseret på win-win samarbejde om fælles udvikling. Formålet for topmødet er at uddybe og opgradere det kinesisk-afrikanske samarbejde.

Xi sagde, at fremdriften i Afrikas rivende vækst "ikke er til at stoppe." I løbet af de sidste 15 år er omfanget af den afrikansk-kinesiske handel vokset fra \$10 mia. til \$220 mia., og de direkte kinesiske investeringer i Afrika er steget fra \$500 mio. til \$30 mia. Det kraftigt stigende antal infrastrukturprojekter, som Kina sammen med afrikanske lande engagerer sig i, eksemplificerer det win-win samarbejde, som Xi i dag baserede sine forslag på. Zuma bifaldt den hastigt voksende fællesindsats, der nu gør Kina til Afrikas største handelspartner.

Xi er på sin syvende rejse til Afrika. Dette er hans anden rejse, siden han blev statsoverhoved. Han annoncerede Kinas planer om et win-win samarbejde med Afrika på et tidspunkt, hvor afrikanske lande kæmper med et fald i indtægter, der skyldes prisfaldet på de råvarer, de sælger. På grund af manglende industrialisering er Afrika i stor udstrækning afhængig af at sælge disse råvarer.

Xis engagement i udvikling og samarbejde knuser de nedslående påstande fra de førhen industrialiserede, vestlige lande, som hævder, at den ubetydelige nedgang i den kinesiske økonomis vækstrate vil resultere i en katastrofe for Afrika.

Xis tilbud inkluderer rentefrie lån til \$5 mia., og \$35 mia. i lån med favorabel rentesats. Det kinesiske samarbejde vil omfatte programmer for landbrug, industrialisering, sundhed, kultur, sikkerhed og reduktion af fattigdom. Der er afsat nødhjælp til EUR143 mio. til lande, der har haft en dårlig høst som følge af El Niño. Xi sagde også, at ikke-rentebærende gæld for de fattigste lande vil blive eftergivet ved udgangen af året.

Xi sagde, at Kina vil give \$60mio. til den Afrikanske Union til finansiering af fredsbevarende operationer. Zimbabwes præsident Robert Mugabe, præsident for den Afrikanske Union, karakteriserede Xis forslagspakke som "historisk". Afrikanske iagttagere anser Kina for at være Afrikas mest velegnede partner, fordi de ved, at den kinesiske udviklingsstrategi ikke vil ofre Afrikas langsigtede interesser.

Foto: Reception i FOCAC. Xi Jinping til venstre i billedet, Jacob Zuma ses til højre.

Kinas præsident Xi Jinping til Afrika efter COP21 for at fremme udvikling i Afrika

26. november 2015 – Kinas præsident Xi Jinping vil foretage endnu en rejse til Afrika i december, hvor han vil tilbringe 1.-2. dec. i Zimbabwe for at mødes med præsident Robert Mugabe, og dernæst rejser videre til Sydafrika for at mødes med præsident Jacob Zuma 2.-3. dec. Han vil deltage i Forum for Kina-Afrika Samarbejde (FOCAC) i Sydafrika den 4.-5. dec.,

hvor han vil holde hovedtalen den 4. dec. Det er første gang, FOCAC-mødet afholdes i Afrika, og det er første gang, mødet afholdes, siden Xi Jinping blev statschef.

Xi rejser til Afrika umiddelbart efter at have tilbragt to dage på COP21, og han vil tale om udvikling, som Det afrikanske Kontinents største handelspartner.

Det kinesiske *Peoples Daily Online* annoncerede i dag, at Kina vil tilbyde nultoldsbehandling for 97 % af varer fra Nepal og syv afrikanske lande, med start den 7. dec. Disse afrikanske lande er Comorerne, Mauretanien, Togo, Liberia, Rwanda, Angola og Zambia.

Foto: Sydafrikas præsident Jacob Zuma og Kinas præsident Xi Jinping.

Verdensbanken vil promovere en fond for Afrika på COP21 for at håndtere klimachok

26. november 2015 – Verdensbanken annoncerede den 24. nov. en Klimaforretningsplan til 16 milliard dollar, der skal hjælpe Afrika håndtere »presserende klimaudfordringer«. Planen, der skal fremlægges den 30. nov. på COP21-folkemordskonferencen, vil yde minimal finansiering for at hjælpe Afrika opbygge, hvad den kalder »modstandsdygtighed over for klimachok«, i stedet for at fremme den vækst i infrastruktur, som Afrika har

brug for at udvikle.

Præsidenten for Verdensbankgruppen Jim Yong Kim sagde, at »Sub-Sahara Afrika er yderst sårbart over for klimachok«. Det er planen at yde hjælp til at håndtere malaria, tørke og fødevaremangel – der alle angiveligt skyldes klimaforandring, og ikke manglende udvikling. Planen foreslår at hjælpe Afrika med at tilpasse sig klimaforandringer samtidig med en reduktion af udledning af 'drivhusgasser' ved at opgradere energikilder med lavt kulstofindhold.

Et af planens mål for handling er at »muliggøre modstandsdygtighed ved at yde afgørende data, information og redskaber til politisk beslutningstagning om klima-modstandsdygtig udvikling«.

Verdensbanken påstår, at denne anti-udviklingsplan vil »levere klima-smart udvikling«.

Forslag til fordybelse:

“Klimaforandring som middel til oprettelse af et globalt miljødiktatur”, af Helga Zepp-LaRouche

“Et økonomisk mirakel for Sydeuropa, Middelhavsområdet og Det afrikanske Kontinent”, Schiller Institut Specialrapport

“Skræmmekampagnen om global opvarmning handler om befolkningsreduktion – ikke videnskab”

Den Nye Silkevej i Sydvestasien og Afrika må blive til en Noas Ark for flygtningene.

Af Helga Zepp-LaRouche

Flygtningekrisen kan kun løses på en eneste måde: Der må omgående sættes et reelt udviklingsperspektiv for Sydvestasien og Afrika på dagsordenen, som vi i vores rapport, »Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen« har foreslået. Potentialet hertil eksisterer allerede gennem Kinas politik om opbygningen af Den nye Silkevej, også kaldet »Ét bælte, én vej«. Fr. Merkel bad under sit seneste besøg til Kina den kinesiske premierminister Li Keqiang om hjælp til at klare flygtningekrisen, og denne gav en garanti for, at Kina ville hjælpe med til at stabilisere de lande, hvorfra flygtningene kom.

Download (PDF, Unknown)

Indien/Afrika-Topmøde: BRIKS' Ny Udviklingsbank udser sig udvikling i Afrika

som mål

26. oktober 2015 – I et nedskrevet interview med afrikanske journalister ved det tredje topmøde i Indien/Afrika-Forum (IAFS) i New Delhi sagde den indiske premierminister Narendra Modi, at BRIKS' Nye Udviklingsbank var et betydningsfuldt initiativ, der kan få en dybtgående virkning på den globale, finansielle orden.

»Jeg tror, at Afrika vil blive et betydningsfuldt område for fokus, og vi vil forhåbentlig også få et afrikansk vindue eller en regional tilstedeværelse for Banken i fremtiden«, sagde Modi.

BRIKS-posten rapporterede søndag, at repræsentanter for 54 afrikanske nationer, inklusive stats- og regeringschefer fra omkring 40 lande og den magtfulde Afrikanske Union, forventes at deltage i det fire dage lange Indien/Afrika-Topmøde, der begynder i New Delhi den 26. oktober.

Blandt de magtfulde, afrikanske ledere, der har bekræftet deres deltagelse, er Sydafrikas præsident Jacob Zuma, Egyptens præsident Abdel Fattah el-Sisi, Zimbabwes præsident Robert Mugabe og Nigerias præsident Muhammadu Buhari.

Fredag bad Modi også de 54 afrikanske nationer om at tilslutte sig Indiens krav om en revision af De forenede Nationer og andre globale institutioner. Modi sagde, at verden er i færd med at gennemgå en politisk, økonomisk og teknologisk transition på en skala, der sjældent er set i nyere historie. Han advarede om, at FN og andre globale organisationer løber en risiko for at miste deres betydning, hvis de ikke tilpasser sig.

Specialrapport: Et økonomisk mirakel for Sydeuropa, Middelhavsområdet og det afrikanske kontinent

I lyset af det igangværende sammenbrud af det europæiske finanssystem, der netop nu har sit epicenter i Spanien, iværksatte Helga Zepp-LaRouche en hasteproduktion af et nødprogram til økonomisk genopbygning med titlen »Der er liv efter euroen«. Programmet er netop udgivet som en 57-siders rapport af EIR News Service, som i sin helhed kan læses på www.schillerinstitut.dk/economic_miracle.pdf på engelsk

Download (PDF, Unknown)